21/05/2022

Από την Πόλη στη Μυτιλήνη – Η Πασχαλινή πανήγυρη του Αγίου Θεοδώρου του Βυζαντίου

/ Ομογένεια

Φέτος τιμήθηκε με ιδιαίτερη λαμπρότητα, τόσο στο Νιχώρι, όσο και στη Μυτιλήνη, ο Άγιος Θεόδωρος ο Βυζάντιος, με αφορμή το θαύμα που έκανε το έτος 1832, σώζοντας ολόκληρο το νησί της Λέσβου από την θανατηφόρο ασθένεια της πανώλης.

Στο δελτίο Τύπου που μας απέστειλαν τα μέλη της Κοινότητας Νεοχωρίου Βοσπόρου αναγράφεται αναλυτικά όλο το πρόγραμμα της εορτής τόσο στην Κωνσταντινούπολη όσο και στη Μυτιλήνη της Λέσβου:

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ…

Η ανάμνηση του θαύματος γιορτάστηκε στον **Ι. Ναό Παναγίας Κουμαριώτισσας Νεοχωρίου, την Κυριακή του Παραλύτου 15 Μαΐου 2022**

, με ιερατικό συλλείτουργο, στο οποίο προεξήρχε, μετά από πρόσκληση του Σεβ. Πατριαρχικού Επόπτη της Περιφέρειας Βοσπόρου, ο **Πανοσιολ. Μέγας Πρωτοσύγκελλος κ. Θεόδωρος**, έχοντας ως συλλειτουργό του τον **Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτη κ. Τιμόθεο Ραΐλάκη – Βρανά, Ιερατικώς Προϊστάμενο της γειτονικής Κοινότητας Βαφεοχωρίου και διακονούμενος από τον Ιερολ. Διάκονο της Σειράς κ. Βαρνάβα**. Ο άγ. Μέγας Πρωτοσύγκελλος στο κήρυγμά του συνδύασε την ευαγγελική περικοπή του Παραλύτου με το θαύμα

μούς του Νεοχωρίου με την τριαρχική ευλογία και στο θησε εόρτια δεξίωση και το κλίμα.

…ΣΤΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Το τετραήμερο 12 – 15 Μαΐου 2022, μετά από πρόσκληση του Δήμου Μυτιλήνης, μέλη της Κοινότητας Νεοχωρίου Βοσπόρου, μεταξύ των οποίων ο Εντιμολ. Πρόεδρος κ. Παντελεήμων Βίγκας, Άρχων Μέγας Χαρτοφύλαξ της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, ο Ιερατικώς Προϊστάμενός μας, Αιδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερος κ. Κωνσταντίνος Βαρθολομαίος, Νιχωρίτες και φίλοι του Νιχωριού, με επικεφαλής τον Σεβ. Μητροπολίτη Κυδωνιών κ. Αθηναγόρα, Πατριαρχικό Επόπτη Βοσπόρου, μετέβησαν οδικώς νωρίς το πρωΐ της Πέμπτης 12 Μαΐου, στο γραφικό Αϊβαλί, όπου ξεναγήθηκαν και φιλοξενήθηκαν από τον Ποιμενάρχη της Αιολικής γης. Αργά το απόγευμα, άφησαν τα Μικρασιατικά παράλια και διαπεραιώθηκαν στη γειτονική Λέσβο, για να συμμετάσχουν στις εορταστικές εκδηλώσεις, που διοργάνωσαν από κοινού η Ι. Μητρόπολη Μυτιλήνης, ο Δήμος Μυτιλήνης και η Εφορεία Αρχαιοτήτων Λέσβου, προκειμένου να τιμηθεί ο Άγ. Θεόδωρος ο Βυζάντιος, Νιχωρίτης στην καταγωγή, προστάτης και πολιούχος

της Μυτιλήνης και ολόκληρου του νησιού.

Το πρωί της Παρασκευής 13 Μαΐου αντιπροσωπεία από το Νιχώρι επισκέφθηκε στο Δημαρχείο τον Δήμαρχο Μυτιλήνης κ. Στρατή Κύτελη και τον Αντιδήμαρχο Πολιτισμού κ. Παναγώτη Τσακύρη. Στη συνέχεια, ολόκληρος ο όμιλος των Νιχωριτών έγινε δεκτός στην Αίθουσα Τελετών της Ι. Μητροπόλεως Μυτιλήνης, με εγκαρδιότητα και πατρική αγάπη, από τον Σεβ. Ποιμενάρχη κ. Ιάκωβο, τον οποίο προσφώνησε με λόγους σεβασμού και τιμής ο Σεβ. αγ. Κυδωνιών και ο οικοδεσπότης απάντησε κατάλληλα. Κατόπιν, πραγματοποιήθηκε προσκύνημα στην Ι. Μονή των Αγ. Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης και στον Ι. Ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχών Μανταμάδου.

Ακολούθησε η τέλεση Εσπερινού στον πανηγυρίζοντα περικαλλέστατο Ι. Ναό Αγ. Θεράποντα Μυτιλήνης, στον οποίο, μετά από τιμητική πρόσκληση του Σεβ. αγ. Μυτιλήνης, χοροστάτησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Κυδωνιών, κατά τον οποίο συμπροσευχήθηκε ο όμιλός μας. Το βράδυ, στα πλαίσια του 1ου «Διεθνούς Φεστιβάλ Χριστιανικής Τέχνης – Θεοδώρεια», πραγματοποιήθηκε στο Δημοτικό Θέατρο Μυτιλήνης μία θαυμάσια καλλιτεχνική εκδήλωση, με τίτλο «ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΣΤΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗ», με τη συμμετοχή ενός χορευτικού και τεσσάρων μουσικών και χορωδιακών σχημάτων.

Τα «Θεοδώρεια» έθεσε υπό την αιγίδα Του ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ. κ. Βαρθολομαίος, ο Οποίος έστειλε ως εκπρόσωπό Του στο νησί τον Σεβ. Μητροπολίτη Κυδωνιών κ. Αθηναγόρα. Την ωραιότατη αυτή εκδήλωση παρουσίασε ο εμπνευστής της κ. Αντιδήμαρχος Πολιτισμού του Δήμου Μυτιλήνης, ενώ χαιρετισμούς απηύθυναν κατά σειράν ο Σεβ. Πατριαρχικός Εκπρόσωπος, ο Σεβ. Ποιμενάρχης, ο κ. Δήμαρχος Μυτιλήνης και ο κ. Προϊστάμενος της Εφορείας Αρχαιοτήτων Λέσβου.

Κύριος ομιλητής της εκδήλωσης ήταν ο Εντιμολ. κ. Πρόεδρος της Κοινότητας Νεοχωρίου, ο οποίος με λυρισμό και συγκίνηση απευθύνθηκε στο κοινό, που είχε κατακλύσει το Δημοτικό Θέατρο, παρουσία υψηλόβαθμων εκπροσώπων όλων των Αρχών της πόλης, του νησιού και της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου.

Αποκορύφωμα της βραδιάς υπήρξε η, μετά από ομόφωνη απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Μυτιλήνης, αδελφοποίηση του ανωτέρω Δήμου με την Κοινότητά μας και η απονομή σ’ αυτήν τιμητικής πλακέτας. Η μεγάλη αυτή τιμή η ανταποδόθηκε με προσφορά εκ μέρους της Κοινότητάς μας τόσο προς τον Σεβ. Ποιμενάρχη, όσο και προς τον κ. Δήμαρχο περίτεχνων δίσκων, με ανάγλυφη την εικόνα της Παναγίας της Κουμαριώτισσας, καθώς και συμβολικού δώρου προς τον κ. Αντιδήμαρχο Πολιτισμού. Τα ανωτέρω γεγονότα καταχειροκροτήθηκαν από τους 500 και πλέον θεατές, που υπερπλήρωσαν την αίθουσα εκδηλώσεων του

Δημοτικού Θεάτρου.

Το πρωί του Σαββάτου 14 Μαΐου, ο **Σεβ. Μητροπολίτης Κυδωνιών προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας, για την εορτή του Αγίου Θεράποντα, στον πανηγυρίζοντα ομώνυμο Ι. Ναό, στον οποίον εκκλησιάστηκαν οι συγχωριανοί μας. Κατόπιν, πραγματοποιήθηκε προσκύνημα στον Ι. Ναό Παναγίας Αγιάσσου και στην Ι. Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή Μονή Λειμώνος**. Το απόγευμα της ίδιας ημέρας ο Σεβ. Πατριαρχικός Εκπρόσωπος χοροστάτησε κατά τον πανηγυρικό Εσπερινό, που τελέστηκε στον Ι. Μητροπολιτικό Ναό Αγ. Αθανασίου Μυτιλήνης, όπου φυλάσεται άφθαρτο το ιερό σκήνωμα του συγχωριανού μας Αγίου, για τη ανάμνηση του θαύματος της

επέμβασή
θύμνης κ.
ας.

Το πρωί της Κυριακής του Παραλύτου, 15 Μαΐου τελέστηκε στον ανωτέρω Ι. Μητροπολιτικό Ναό τρισαρχιερατική Θεία Λειτουργία, με προεξάρχοντα τον Σεβ. Πατριαρχικό Εκπρόσωπο και συλλειτουργούς τους ανωτέρω δύο Ιεράρχες του νησιού, στην οποία εκκλησιάστηκε η αντιπροσωπεία της Κοινότητάς μας.

Ακολούθησε μεγαλειώδης λιτάνευση του ιερού σκηνώματος του τιμωμένου Αγίου στους κεντρικούς δρόμους της Μυτιλήνης και αργά το απόγευμα επιβιβαστήκαμε στο πλοίο για το Αϊβαλί και από εκεί συνεχίσαμε οδικώς το ταξίδι μας, επιστρέφοντας στην Βασιλεύουσα.

Σε όλες τις θρησκευτικές και πολιτιστικές παρουσίες ο Σεβ. Πατριαρχικός Εκπρόσωπος μετέφερε την αγία ευλογία του Σεπτού Προκαθημένου της Μητέρας Εκκλησίας, την αγάπη, την στοργή και το ζωηρό ενδιαφέρον Του, για τα όπου γης πνευματικά τέκνα Του, διεβίβασε στους δύο Ιεράρχες του νησιού τον πασχαλινό ασπασμό και τον αδελφικό χαιρετισμό του Παναγιωτάτου Πατριάρχη μας, καθώς επίσης τα θερμά συγχαρητήριά Του, τον δίκαιο έπαινό Του και την Πατριαρχική ευαρέσκεια για το έργο που επιτελεί ο Σεβ. Ποιμενάρχης κ. Ιάκωβος, ο οποίος φιλοξένησε αβραμιαία και με πολλή μεγάλη αγάπη τους προσκυνητές από το Νιχώρι, τους οποίους υποδέχθηκε πατρικά στο λιμάνι της Μυτιλήνης, το βράδυ της Πέμπτης 12 Μαΐου και προέπεμψε τιμητικά από το ίδιο μέρος, το βράδυ της Κυριακής 15 ιδίου.

Η Νιχωρίτικη αντιπροσωπεία, καθ' όλη τη διάρκεια του προσκυνήματός της στη Λέσβο, χάρηκε ιδιαιτέρα την μεταξύ των μελών της καλή επικοινωνία και τον ωραίο συμπνευματισμό, καθώς, ως μία Ρωμαίηκη οικογένεια, ζούσε την καθημερινότητα του νησιού, επικοινωνώντας με τους φιλόξενους κατοίκους της Λέσβου, συμμετείχε με προθυμία και ευχάριστη διάθεση στο κοινό θρησκευτικό, πολιτιστικό και περιηγητικό πρόγραμμα, στην κατάρτιση και εφαρμογή του οποίου βοήθησε η Ι. Μητρόπολη Μυτιλήνης.

Αξίζει να σημειωθεί ότι, τα Κρατικά και τα Τοπικά Μέσα Γενικής Ενημέρωσης επέδειξαν ιδιαίτερο ενδιαφέρον τόσο για τις εορταστικές εκδηλώσεις, όσο και για το προσκύνημα των συμπατριωτών του πολιούχου της Μυτιλήνης στο νησί, γεγονότα στα οποία αναφέρονταν καθημερινά μέσα από τους διαύλους επικοινωνίας. Η Ελληνική Ραδιοφωνία Τηλεόραση (ΕΡΤ) ζήτησε και έλαβε σχετική συνέντευξη από τον Σεβ. Πατριαρχκό Εκπρόσωπο, την οποία προέβαλε ζωντανά, λίγο πριν το μεσημέρι της Παρασκευής 13 Μαΐου.

Η Κοινότητά μας εκφράζει τις θερμότατες ευχαριστίες της σε όσους συνετέλεσαν, ώστε να προβληθεί ακόμη περισσότερο η αγιασμένη μορφή του συγχωριανού μας Αγίου Θεοδώρου, υποβάλλει τα βαθύτατα σέβη της και την ειλικρινή ευγνωμοσύνη της προς τον Σεβ. Μητροπολίτη Μυτιλήνης κ. Ιάκωβο, ο οποίος ανέδειξε τον πνευματικό σύνδεσμο της Μυτιλήνης με το Νιχώρι, συγχαίρει, ευχαριστεί και εύχεται τα χρόνια πολλά στον αδελφό πλέον Δήμο της πρωτεύουσας της Λέσβου και σε όλους όσοι ευλαβούνται τη χάρη του Αγίου μας.

Ομιλία του Λάκη Βίγκα

Σεβασμιώτατοι Μητροπολῖτες τοῦ ὄμορφου Αἰγαίου, ἅγιε Κυδωνιῶν κύριε Ἀθηναγόρα, ἐκπρόσωπε τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος καί Πατριαρχικέ Ἐπόπτα τῆς Περιφερείας Βοσπόρου ὅπου καί ἡ Κοινότης Νεοχωρίου καί ἅγιε Μυτιλήνης κύριε Ἰάκωβε, σεπτέ Ποιμενάρχα τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς Ἐπαρχίας.

Ἄρχοντες τοῦ τόπου,
Πατέρες καί φίλοι
Χριστός Ἀνέστη!

Ἤρθαμε προσκυνηματικώς ἀπό τό Νιχῶρι στή Μυτιλήνη, γιά νά εὐχαριστήσουμε τόν Ἅγιο Θεόδωρο γιά τίς δωρεές πού μᾶς χάρισε μέ τήν ζωή καί τό παράδειγμά του σέ ἐμᾶς τούς λίγους πού διαμένουμε στή γενέτειρά του. Ἤρθαμε μαζύ μέ τόν Πατριαρχικό Ἐπόπτη Βοσπόρου, τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κυδωνιῶν κ. Ἀθηναγόρα, ὁ ὁποῖος ἐκπροσωπεῖ καί τήν Α.Θ. Παναγιότητα. Ἤρθαμε μαζύ μέ τόν Ἱερατικῶς Προϊστάμενό μας Αἰδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο κ. Κωνσταντῖνο Βαρθολομαῖο, μαζύ μέ τήν κ. Ἀλεξάνδρα Καλφάογλου, ἐκπροσωποῦσα τήν παλαιότερη γενιά, και ἄλλους συμπολίτες μας, γιά νά ἐκφράσουμε τήν εὐγνωμοσύνη μας στόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβο, πού μᾶς συνέδεσε μέ τόν Ἅγιο Θεόδωρο τόν Βυζάντιο, τόν λαό καί τούς ἄρχοντες τῆς νήσου.

Περιποιεῖ τιμή γιά τήν μικρή μας κοινότητα ἡ ἐξαιρετική πρόταση γιά τήν ἀδελφοποίηση μέ τόν Δῆμο σας. Τιμή καί γιά ἐμένα τόν ἴδιο προσωπικά, πού ἀπόψε

εἶμαι ὁ κεντρικός ὁμιλητής τῶν πρώτων Θεοδωρείων, ἐνὸς φεστιβάλ γιά τήν ἐπιτυχία τοῦ ὁποίου καί τήν συνέχισή του γιά πολλές δεκαετίες εὔχομαι ὁλόψυχα. Γιά αὐτό θέλω νά εὐχαριστήσω ἐκ βάθους καρδίας τόν δήμαρχο, κ. Στρατῆ Κύτελη, τόν ἀντιδήμαρχο, ἀγαπητό κ. Παναγιώτη Τσακύρη, πού ἦλθε αὐτοπροσώπως στήν Πόλη μεταφέροντας τό ἀδελφικό μήνυμα, καί ὅλο τό δημοτικό συμβούλιο, πού παμψηφεί ἔλαβε τήν ἀπόφαση.

Νιώθω τήν ἀνάγκη νά ἐξομολογηθῶ ὅτι μέ ἄλλες σκέψεις ἦλθα ἐφωδιασμένος στό ταξεῖδι αὐτό καί μέ ἄλλες ἔφθασα στό ὄμορφο νησί σας. Μέσα στή βοή τοῦ Αἰγαίου, στήν ἀνοιξιάτικη καί ἀναστάσιμη αὐτή ἀτμόσφαιρα μοῦ ἦλθε ἡ σκέψη ὅτι ἡ ἐπίσκεψή μου αὐτή εἶναι μιά ἐπιστροφή τοῦ Ἁγίου συμπατριώτου μας στόν τόπο τοῦ μαρτυρίου του, στόν τόπο ὅπου ὡμολόγησε τήν πίστη του πρός τόν Χριστό. Μοῦ ἦλθε ἡ σκέψη ὅτι ὅλη αὐτή ἡ διαδρομή, καί ἡ προσωπική μου διαδρομή, μοιάζει στούς τόπους της μέ τοῦ Ἁγίου.

Νιχῶρι, Χίος, Μυτιλήνη. Οἱ τρεῖς μεγάλοι σταθμοί τῆς ζωῆς τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Βυζαντίου. Οἱ τόποι πού σημάδεψαν κι ἐμένα ὡς συμπατριώτη ἑνός τέτοιου προσώπου. Οἱ τόποι κι οἱ συνδυασμοί πού σημάδεψαν καί πολλούς ἄλλωστε ἀπό τούς Πολίτες, πού ἔλκουμε τήν μακρυνή καταγωγή μας ἀπό διάφορες περιοχές ἐκτός Πόλεως. Αὐτή ἦταν καί εἶναι ἡ βαθιά ἀλληλοπεριχώρηση τοῦ εὐσεβοῦς μας Γένους.

Μέ καταγωγή ἀπό τούς προγόνους μου ἀπό τή μυροβόλο Χίο, τή Χίο τῶν Ἁγίων καί τῶν μεγάλων προσωπικοτήτων τοῦ Γένους, γεννημένος στό Νιχῶρι, στῆς Κουμαριώτισσας τῆς Παναγίας τόν αὐλόγυρο, μέ ὅλες ἐκεῖνες τίς ὄντως διόλου ὑπερβολικές εἰκόνες στή γραφίδα τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ ποιητῆ. Μέ ἀκούσματά μας γιά ἕνα παλικάρι ἀπό τά χώματά μας πού ἀπό τήν πολλή του ἀγάπη γιά τόν Χριστό, ἀποφάσισε καί νειάτα καί μέλλον καί ἀγάπες πρόσκαιρες, καί ἐφήμερες χαρές καί τά πάντα νά θυσιάσῃ στά ἐδάφη τῆς Μυτιλήνης. Τρίτη φορά ἀξιώνομαι νά ἔλθω. Τά λέω ὅλα αὐτά ὥστε νά σᾶς ἀναφέρω τό εὐρύτερο πλαίσιο καί νά περιγράψω τή σχέση, ἐξ ἀκοῆς μόνον τότε, ἑνός Νιχωρίτη μέ τή Μυτιλήνη. Ἄλλωστε, ὁ ἀποψινός λόγος, ἡ ταπεινή ὁμιλία, πού κλήθηκε νά ἐνδύσῃ τήν ἀποψινή συναναστροφή μας, εἶναι προσωπικός, καί ὄχι ἀτομικός, πού θεωρῶ ὅτι ἐκφράζει, ὅπως ἀμέσως παραπάνω ἀνέφερα, τό μεγαλύτερο μέρος τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν καί μάλιστα τῆς γενιᾶς μου.

Μέσα σέ ἕνα πλοῖο θά ἔφθασε ἐδῶ ὁ Νιχωρίτης Θεόδωρος, προερχόμενος ἀπό τή Χίο, ὅπου ἐξαγορεύθηκε τό μεγάλο ἁμάρτημα τῆς ἐξωμόσεώς του.

Τῆς ἀγάπης του τά αἵματα πορφύρωσαν τήν γῆ τῶν πατέρων σας. Ἀναμείχθηκαν αἵματα καί δάκρυα χαρᾶς καί λύπης, Νιχῶρι καί Μυτιλήνη, καί βρέθηκε ἕνας

ἄνθρωπος, ἕνας Ἅγιος, νά “μοιράζεται” ὡς καύχημα τῆς Βασιλεύουσας Πόλης καί τῆς νήσου Λέσβου. Ἡ γέννησή του στό Νιχῶρι, ἡ ἀναγέννησή του στή Χίο, ἡ ἄνθησή του στόν Παράδεισο στά δικά σας μέρη.

Πρίν ἀπό μερικά χρόνια, ἐπέστρεψε ἀπό Ἰάκωβο, ἀπό ἐσᾶς, Σεβασμιώτατε Ποιμενάρχα, μέσῳ ἑνός ἄλλου Ἰακώβου, ἐπίσης με καταγωγή ἐκ μητρός ἀπό τό Νιχῶρι, Ποιμενάρχη νησιωτικῆς Ἐπαρχίας, τοῦ μακαριστοῦ Πριγκηποννήσων, ὁ Νεομάρτυς Θεόδωρος, στίς ὁμορφιές τοῦ Νιχωριοῦ μας, μέ τό μαρτυρικό του πουκάμισο πού μᾶς χαρίσατε, πολυσφράγιστο ἀπό τό αἷμα τῆς ἄθλησής του, καί τήν Ἱερά Εἰκόνα του.

Ἡ σχέση μας μαζύ του, σάν νά νιώσαμε ὅτι μεγάλωνε, ὅτι γινόταν πιό οὐσιαστική, ὅτι γυρεύουμε νά τή θεμελιώσουμε, κορυφώθηκε ὅταν στίς 28 Ἀπριλίου, πρίν ἀπὸ τέσσερα χρόνια, τό 2018, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως καί Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος, τέλεσε, παραμονή τῆς μνήμης τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ Ἁγίου, Σάββατο ἑσπέρας, τά θυρανοίξια τοῦ παρεκκλησίου πρός τιμήν τοῦ Νεομάρτυρος Θεοδώρου, πού ἀνηγέρθη μέ δαπάνες τῆς Κοινότητάς μας καί τήν ἐπιμέλεια τοῦ ὁποίου ἀνέλαβε μέ πολύ μεράκι καί ἐνθουσιασμό ὁ τότε ἐφημέριός μας, ὁ σημερινός Μέγας Ἀρχιμανδρίτης καί Ἀρχειοφύλαξ τῶν Πατριαρχείων Ἀγαθάγγελος, ὁ ὁποῖος ἔφερε ἀπό τήν Καστοριά τῆς καταγωγῆς του τό ἀρχοντικό αἰσθητήριο καί τό ἔθεσε στή διάθεση τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καί τῆς Κοινότητάς μας. Τό θυσιαστήριο αὐτό ἦταν ἡ ταπεινή ἰδέα πού κρυφόκαιε μέσα μου γιά χρόνια, σάν νά ἤθελα νά πῶ ἐπίσημα ἕνα μεγάλο καί μόνιμο “καλωσόρισες” στόν τοπικό μας Ἅγιο, καί ἕνα “εὐχαριστῶ” γιά τό ὅτι μέσῳ καί σοῦ, ἐκείνου δηλαδή, τιμήθηκε τό ὄμορφο χωριό μας νά λέγεται καί ὄντως νά εἶναι ἡ γενέθλιος γῆ ἑνός Ἁγίου. Ὁ ἅγιος Ρόδου κ. Κύριλλος, γνωστός καί γιά τήν ὑμνογραφική του δεινότητα, ἑτοίμασε κατάλληλους ὕμνους γιά τό γεγονός τῶν θυρανοιξίων. Δόξα τῷ Θεῷ ὅτι μᾶς ἀξίωσε νά τό πραγματοποιήσουμε στόν χρόνο καί στόν τόπο πού Ἐκεῖνος οἰκονόμησε!

Ὅπως σημείωσα πιό πάνω τήν μετάβαση ἀπό τήν ἔλευση τοῦ πουκαμίσου τοῦ Ἁγίου στήν πήξη Θυσιαστηρίου, ἴσως θεωρήσει κανείς ὅλα αὐτά ὡς κάτι τό αὐτονόητο, ὡς μιά διαδρομή ἁπλῆ. Ὅμως δέν εἶναι καθόλου ἔτσι. Στήν ἐδραίωση, στήν καθιέρωση τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Βυζαντίου στό Νιχῶρι, συνέβαλε καταλυτικά ὁ τότε π. Κύριλλος Συκῆς, ὁ ἅγιος Ἴμβρου καί Τενέδου σήμερα, ὁ ὁποῖος Μικρασιάτης τῆς Μυτιλήνης ἤ Μυτιληνιός τῆς Μικρασίας, ἐρχόταν τόσο συχνά στά μέρη μας, μεταφέροντάς μας τήν ἀγάπη σας και τόν σεβασμό τῶν Μυτιληνιῶν πρός τόν Ἅγιο.

Ὁ τότε Πατριαρχικός Ἐπόπτης τοῦ Βοσπόρου Μητροπολίτης Μυριοφύτου καί Περιστάσεως κ. Εἰρηναῖος μέ εὐλάβεια καί σεβασμό καί κυρίως μέ ἀγάπη,

ἀγκάλιασε τήν τιμή τῆς μνήμης τοῦ Νεομάρτυρος καί μέ τή συνδρομή τοῦ Μοναχοῦ Νικολάου Διονυσιάτη, ὁ ὁποῖος ἵδρυσε δύο συντεχνίες Εὐφημίας τῆς πανευφήμου καί Θεοδώρου τοῦ Βυζαντίου, ἐρχόταν πάντοτε ἀνελλιπῶς κάθε Φεβρουάριο ὥστε νά κάνουμε τίς ἀγρυπνίες πρός τιμήν του ἀλλά καί τήν Κυριακή τοῦ Παραλύτου, στό δεύτερο πανηγύρι του. Μάλιστα συνηθίζουμε, ἐκτός ἀπό τό κόλλυβο τοῦ Ἁγίου, νά φτιάχνουμε καί κόλλυβο ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν μακαριστῶν γονέων του Χατζή Ἀναστασίου καί Σμαραγδῆς καθώς καί τοῦ ἀδελφοῦ του Μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως Γρηγορίου ὁ ὁποῖος ἔλαβε τήν ἱερατική κλίση ἐπηρεαζόμενος ἀπό τό μαρτύριο τοῦ ἀδελφοῦ του. Ἔτσι συνδέουμε καί ἱστορικά τό παρόν μέ τό παρελθόν.

Ὁ τότε ἱεροψάλτης μας Χρῆστος Ψωμιάδης, μέ συμπρατριῶτες του ἀπό τήν μακεδονική Πτολεμαΐδα, ὁ εὐφήμως γνωστός Ἰωάννης Χασανίδης μαζύ μέ τούς μαθητές του, ὅλοι φιλοτίμως περιέβαλαν ἐπί σειρά ἐτῶν τίς ἐτήσιες πανηγύρεις καί μνῆμες τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, μέ μεράκι, μέ διάθεση εὐφορίας ἀλλά καί κατάνυξης, μέ συγκίνηση, μεταδίδοντας στούς προσευχομένους στό ἡμίφως τῆς Κουμαριωτίσσης πιστούς μας κληρικούς καί λαϊκούς.

Ὁ σημερινός Ἐπόπτης, ὁ ἅγιος Κυδωνιῶν, ἀγκάλιασε κι ἐκεῖνος, καθώς μάλιστα Νεομάρτυρα ἔχει πολιοῦχο στήν ἕδρα τῆς Ἐπαρχίας του τόν Ἅγιο Γεώργιο Χιοπολίτη (βλέπετε οἱ ἀγαθές “συμπτώσεις” συνεχίζουν), μέ τήν ἴδια ἐπιμέλεια καί στοργή τήν ἀγάπη καί τήν τιμή τοῦ Νιχωριοῦ πρός τόν τοπικό του Ἅγιο καί συνεχίζει καί αὐξάνει τίς ἐκδηλώσεις καί τό αἴσθημα τοῦ λαοῦ. Τοῦ λαοῦ ὁ ὁποῖος ἔνιωσε βαθιά καί αἰσθάνθηκε ὡς ἐσωτερική ἀνάγκη τό νά τιμήσει τόν Ἅγιο Θεόδωρο, καί ὁ ὁποῖος ἔβαλε τήν ὑπογραφή του, ὑπογραφή γνησιότητας τῶν αἰσθημάτων καί τῶν ἐκδηλώσεων.

Βῆμα βῆμα, καταφέραμε, καί αὐτό ἀναμφίβολα εἶναι θαῦμα τοῦ Θεοῦ, νά “ἐπαναπατρίσουμε” τή μνήμη τοῦ γόνου μας. Αὐτός ὁ “ἐπαναπατρισμός” ἐνέχει ἕνα μεγάλο συμβολισμό καθώς τονίζεται ἐμφαντικά καί μέ συγκίνηση ἀπό ἕνα Νιχωρίτη, Χιώτικης καταγωγῆς, ὅπως ἤδη σᾶς ἀνέφερα παραπάνω, ἡ οἰκογένεια τοῦ ὁποίου ἐπέλεξε νά μή φύγῃ σέ καιρούς δίσεκτους καί σκοτεινούς. Ἐπέλεξε ἡ οἰκογένειά μου ἡ προγονική, ἀλλά καί ἡ οἰκογένεια πού μέ ἀξίωσε ἡ Παναγία μας νά ἀποκτήσω, νά μή φύγουμε ἀπό τήν Πόλη ὅπου γεννηθήκαμε καί ριζώσαμε. Αὐτό τό “νά μή φύγουμε” εἶναι πού συγκροτεῖ ὅλη τήν πολιτισμική καί ἰδεολογική μου ταυτότητα, αὐτό πού οὐσιαστικά ἐνέπνευσε καί μέ παρακίνησε σέ ὅλες τίς συγκυρίες καί ἐπιλογές μου.

Βλέποντας τούς ἀδελφούς μου νά φεύγουν, τό παράθυρο τῆς γειτόνισσας νά μένει δίχως βασιλικούς, τά στασίδια τῶν ναῶν μας νά ἀδειάζουν, ἐνισχυόταν ἡ ἐπιλογή μου νά μή φύγω, νά μην κινήσω ἑκατοστό, ὄχι ἀπό ἡρωισμό ἀλλά ἴσως ἀπό τήν

ἐλπίδα ὅτι “γρήγορα τό αὔριο θά εἶναι καλύτερο”. Ὁ ἐπαναπατρισμός τῶν οἰκείων, τῶν συμπολιτῶν, τῶν συγχωριανῶν μου, ἦ ἐγκατάσταση ἄλλων Ἑλλήνων εἶναι στόχος. Καί ἔδωσα μέσα μου ὑπόσχεση νά συμβάλλω, ὅσο μοῦ ἐπιτρέψουν οἱ δυνάμεις μου, στόν πολιτιστικό καί λοιπό “ἐπαναπατρισμό” προσώπων καί ἐλπίδων στό Νιχῶρι καί σέ ὁλόκληρη τήν Πόλη μας.

Αὐτή ἡ συνείδηση, ἐξάλλου, τῆς ἐντοπιότητάς μου καί τῆς μή ἀπομάκρυνσης ἀπό τούς τάφους τῶν προγόνων μου, ἡ ὁποία δημιουργήθηκε, σύν τοῖς ἄλλοις, καί μέσα ἀπό τά βιώματα καί τίς μνῆμες μου ἦταν ἐκείνη πού διαμόρφωσε συνολικά τήν κοινοτική δραστηριότητά μου. Μέ αὐτό τό βλέμμα καί ὑπό αὐτή τήν ὀπτική γωνία ἡ ἐπιστροφή τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου στή βιολογική του πατρίδα ἦταν γιά μένα μία αφετηρία καί ταυτόχρονα ἕνας στόχος καί μία μικρογραφία τῶν ἐπιδιώξεών μου.
Τιμῶντας τόν Νεομάρτυρα στά χώματα ὅπου πρωταντίκρυσε τό φῶς, τιμᾶμε καί ὅλα τά ἀπόδημα τέκνα τοῦ χωριοῦ μας, τά ὁποῖα χάρισαν τόν πολιτισμό, τίς ἀξίες καί τά ἰδανικά μας σέ ὅποια χώματα κι ἄν μεταφυτεύθηκαν. Ὅμως παράλληλα, τιμῶντας τόν Νεομάρτυρα καί φέρνοντας ἐδῶ τή μνήμη του αἰσθανόμαστε ὅτι μέ τόν ἴδιο τρόπο μποροῦν νά γυρίσουν καί ὅσοι “ἔφυγαν” κάποτε νά βροῦν μιά καλύτερη γῆ, καλύτερους τόπους.

Ἡ ἀδελφοποίηση μέ τόν Δῆμο Μυτιλήνης, πέρα ἀπό τό σημειολογικό καί ἱστορικό τοῦ βίου τοῦ Ἁγίου, εἶναι καί πρέπει νά εἶναι μία ἀκόμη ἐνίσχυση τοῦ καλέσματός μας πρός ὅσους ἐπιθυμοῦν νά ἐπιστρέψουν, νά τό πράγματοποιήσουν χωρίς δισταγμό. Ἡ Πόλη πιά ἔχει, ἄν καί πολλοί ἰσχυρίζονται τό ἀντίθετο, γερά θεμέλια στό νά φιλοξενῇ μείξη καί κράση πολιτισμῶν, γλωσσῶν, ἐθνικοτήτων καί ἐθνοτήτων, λαῶν καί διαφορετικότητας. Ἡ διαφορετικότητα ταιριάζει πολύ μέ τόν ποικιλόχρωμο μανδύα τῆς πόλης τῶν πόλεων. Ἡ οἰκουμενική της διάσταση εἶναι ἀνέκαθεν ἀληθινή καί γνήσια γι΄αὐτό καί δέν καταβάλει κόπους ὥστε νά πείσει πρός αὐτή τήν κατεύθυνση.
Εἶναι, μέ ἄλλες λέξεις, φυσικό γιά τήν Πόλη νά περιλαμβάνει στούς κόλπους της τό ἀνόμοιο καί νά τό συνταιριάζει. Στήν Πόλη τῶν διαφορετικοτήτων καί τῆς πολυμορφίας χαίρεσαι καί νιώθεις περηφάνια γιά τήν πίστη καί τό Γένος σου, γιατί συμβιώνοντας μέ ἑτερότητες γίνεσαι κάθε στιγμή πρεσβευτής καί φορέας ἑνός σημαντικοῦ πολιτισμοῦ μέ ἔνδοξο παρελθόν.

Τό σημερινό Νιχῶρι, ἡ γενέτειρα τοῦ πολιούχου σας, ἀποτελεῖται ἀπό δύο Κοινότητες, τόν Ἅγιο Νικόλαο καί τήν Παναγία Κουμαριώτισσα, καθώς καί ἀπό διάφορα Ἁγιάσματα. Ἡ Πόλη, εἶμαι βέβαιος ὅτι θά τό γνωρίζετε, εἶναι ἡ πόλη τῆς Παναγίας, τῶν Ἁγίων, τῶν Ἁγιασμάτων, τῶν θρύλων καί τῶν θρήνων. Στό Νιχῶρι μας, ἐπίσης, ἔχουμε καί ἕνα ἀπό τά τρία Μετόχια τοῦ Παναγίου Τάφου πού βρίσκονται στήν Πόλη. Τά ἄλλα δύο εἶναι τό ἕνα στό Φανάρι, κοντά στήν ἕδρα τοῦ

Πατριαρχείου μας καί τό ἄλλο στή Χάλκη. Καί τά τρία τιμῶνται ἐπ΄ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Σήμερα, ὁ κοινοτικός μας πληθυσμός ἀπότελεῖται ἀπό μερικές δεκάδες Νιχωριτῶν οἱ ὁποῖοι μέ πιστότητα, συνέπεια καί συνέχεια φυλάσσουν τόν τόπο καί τόν τρόπο τῆς ρωμαΐϊκης συνείδησης. Ἀκοίμητοι φύλακες τῶν ἱερῶν καί τῶν ὁσίων τοῦ Γένους μας, ἀκρίτες μέσα στήν πνευματική μας πρωτεύουσα τῆς Ὀρθοδοξίας, κοσμοπολῖτες ἐντός τοῦ περιβάλλοντος πού ἤδη σημειώσαμε λίγο πιό πάνω, ζοῦν καί συντηροῦν ἀναμμένο τό καντῆλι τῆς Παναγίας καί τῶν Ἁγίων μας. Ζοῦν ξεδιψῶντας ἀπό τά Ἁγιάσματα τῆς Χάρης τους.

Ὅμως, ὁ Ἅγιος Θεόδωρος ἔχει καί νέους συμπολίτες. Ἔχει σειρά ἀπό νεοφώτιστους Ὀρθοδόξους ἀδελφούς διαφορετικῆς καταγωγῆς, οἱ ὁποῖοι ἐνσυνείδητα ἐπιλέγουν νά ἐκκλησιάζωνται καί νά συμμετέχουν στήν κοινοτική μας ζωή, στίς ἐκδηλώσεις καί στά δρώμενά μας. Ὑπάρχουν οἱ ἀδελφοί πού ἔρχονται γιά μεγαλύτερο ἤ μικρότερο χρονικό διάστημα ἀπό τήν Ἑλλάδα, οἱ νεοπολίτες ὅπως μοῦ ἀρέσει νά τούς ἀποκαλῶ, ἤ ἀπό ἄλλες Ὀρθόδοξες Χῶρες καί οἱ ὁποῖοι βρίσκουν στό Νιχῶρι τήν παραδοσιακή ἀγάπη καί ζεστασιά πού παραλάβαμε ἀπό τούς παλιότερους. Αὐτό τό ἰδιαίτερο μωσαϊκό δίνει ἕνα ἄλλο χρῶμα καί μιά διάσταση ὅτι δέν μείναμε ἔρμαια μιᾶς μοίρας πού μᾶς ἤθελε ἄμοιρους προοπτικῆς καί προσδοκίας.

Οἱ πολιτιστικές ἐκδηλώσεις μας εἴτε γύρω ἀπό τήν ἑορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, εἴτε μέ ἀφορμή τόν Καβάφη μας, εἴτε σέ διάφορες ἄλλες εὐκαιρίες, πέρα ἀπό τό πνευματικό ὑπόβαθρο τῆς συνέχισης τῶν παραδεδομένων, λειτουργεῖ καί ὡς συνεκτικός δεσμός μέ τήν τοπική κοινωνία, στήν ὁποία προβάλλουμε τό ἀνθρώπινο πρόσωπο ὥστε νά μή θεωρεῖται ἡ ρωμαΐϊκη κοινότητά μας, ἡ ὁμογένειά μας ὡς ἕνα εἶδος προκατάληψης καί νά μήν ἀντιμετωπίζεται μέ καχυποψία. Δείχνουμε, δηλαδή, ὅτι μᾶς ἑνώνουν τά βασικότερα καί τά σπουδαιότερα, ἡ ἀνθρώπινη φύση καί ὑπόστασή μας, χωρίς νά χάνουμε ἤ νά παραδίδουμε τήν πολιτιστική, θρησκευτική καί γλωσσική μας διαφορετικότητα.

Στό Νιχῶρι μας ἀνακαινίζουμε κτήρια, τά κτήρια πού μᾶς κληροδότησαν οἱ πρόγονοί μας. Ἀξιοποιοῦμε ἄλλα, ἀνεγείρουμε ἄλλα, φροντίζουμε νά ἀνασταίνουμε τήν ἐλπίδα καί σέ ὑλικό ἐπίπεδο ὥστε νά ἐξασφαλίζουμε ἐν πολλοῖς τούς πόρους γιά τίς πιό πάνω ἐκδηλώσεις ἀλλά καί νά συνδράμουμε στούς ἀδελφούς μας πού χρειάζονται τή στοργή καί τή στήριξή μας. Μέ ἄλλα λόγια, μεριμνάμε γιά σύνολη τήν κοινοτική μας ζωή ὥστε συγκροτημένοι καί δομημένοι ἐπάνω στίς ἀρχές μας νά πορευόμαστε στά ἴχνη ὅσων προηγήθηκαν καί μᾶς κατέλιπαν.

Ἅγιε Μυτιλήνης, Κύριε Δήμαρχε, Κυρίες καί Κύριοι,

Προσπάθησα νά μιμηθῶ τήν τέχνη τοῦ Νεομάρτυρά μας ὁ ὁποῖος εἶχε κλίση στή ζωγραφική, καί μέ χρωστήρα τίς λέξεις μου νά ζωγραφίσω ἐνώπιόν σας, μέ τόν ἦχο τῆς ψυχῆς μου νά σᾶς μεταφέρω στό Νιχῶρι καί στήν Πόλη τῆς καρδιᾶς μας τοῦ 2022 ἀλλά καί τῆς ἐποχῆς ἤδη τοῦ Ἁγίου μας. Δέν γνωρίζω ἐάν τό κατάφερα κάπως ἐπιτυχῶς.

Γνωρίζετε ὅτι ἤλθαμε ἀπόψε ἐδῶ, μέ ἐπί κεφαλῆς τόν ἐκπρόσωπο τοῦ Πατριάρχου μας ὥστε νά σᾶς χαιρετίσουμε γιορτινά, νά τιμήσουμε μαζύ σας τήν ἀνακομιδή τῶν λειψάνων τοῦ Νεομάρτυρος Θεοδώρου, νά ἑνώσουμε τίς ἐλπίδες μας γιά ἕνα αὔριο πιό αἰσιόδοξο καί πιό δυναμικό. Ἄλλωστε ἡ “ἐπιστροφή” τῆς μνήμης καί κυρίως τοῦ προσώπου τοῦ Ἁγίου ἦταν γιά ἐμᾶς ἕνα παράθυρο ἀπό ὅπου εἴδαμε καί ἀκούσαμε πολλά γιά τό παρελθόν ἀλλά καί ταυτόχρονα μιά γέφυρα ἡ ὁποία μάς συνέδεσε, μᾶς βοήθησε νά βροῦμε διέξοδο πρός τίς ρίζες μας, πρός μιά ἱστορική στιγμή τῆς πορείας μας, ἀποτέλεσε ἐνισχυτικό μέτρο στήν αὐτοσυνειδησία μας.

Γι΄αὐτό καί ὅσο καί νά ἀρνοῦνται μερικοί ἀπό τούς συγχρόνους μας τή δυναμική καί τή δύναμη τῆς χριστιανικῆς μας πίστης καί ταυτότητας, δέν μπορεῖ παρά νά ἐθελοτυφλοῦν μπροστά στό φανερό καί ἀφανές μεγαλεῖο καί δυναμική τῆς Χριστιανικῆς Ρωμιοσύνης ἄν καί μόνη της ἡ Ρωμιοσύνη ὡς λόγος καί ἔννοια περιλαμβάνει πίστη ὀρθόδοξη καί παιδεία ἑλληνική.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμά γιά τήν αὐτονόητη ἀδελφοποίηση. Σᾶς εὐχαριστοῦμε πού προσέχετε τόν γόνο τοῦ χωριοῦ μας, πού μέσῳ ἐκείνου ἀγαπήσατε καί τόν δικό μας τόπο καί τρόπο, καί σᾶς διαβεβαιοῦμε ὅτι αὐτή ἡ τωρινή κίνηση εἶναι μέν τό ἐπιστέγασμα μιᾶς σχέσης πού ἔχει βάθος στόν χρόνο ἀλλά καί πού ἐκτείνεται στό ἐπέκεινα, στό μέλλον, στίς ἐπερχόμενες γενιές οἱ ὁποῖες θά πάρουν ἀπό τά χέρια μας τή σκυτάλη, ὥστε νά συνεχίσουν ἐκεῖνοι πιά τό ταξεῖδι τοῦ Ἁγίου στό Αἰγαῖο καί σέ ὅλες τίς ὁμορφιές τῆς καθ΄ἡμᾶς Ἀνατολῆς.

Καλό σας βράδυ! Βοήθειά μας ὁ Ἅγιος!

Photo: Mıgırdiç Arzivyan